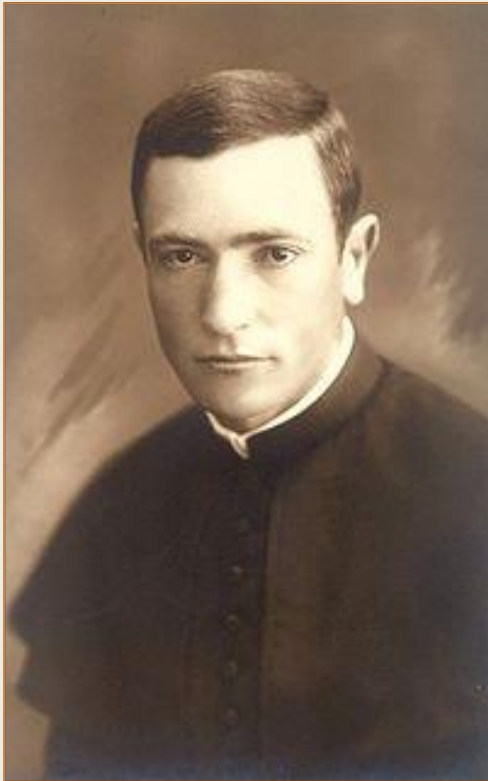

Márton Áron

(Csíkszentdomokos, 1896. augusztus 28.
- Gyulafehérvár, 1980. szeptember 29.)
az erdélyi katolikus egyház püspöke.

Jelmondatául a „Non recuso labore” – nem futamodom meg a munkától – mondatot választotta.

„Ez a latin nyelv gazdagsága alapján akár így is fordítható: nem utasítom el a bajt, a nyomorúságot, a szenvedést. Mély értelmű utalás volt ez munkával és szenvedéssel teli életére. Áron püspök a bécsi döntés után Dél-Erdélyben maradt, Gyulafehérvárról kormányozta

egyházmegyéjét. A háborúalatt, és az azt követő nehéz években az emberi jogok és a keresztény szeretet következetes, kiegyensúlyozott, bátor képviselője volt”.^[1]

„...olyan püspök volt, aki nemcsak szerette a rá bízottakat, hanem ismerte is őket. Ő még nem átallotta kikérni a társadalom világi kutatóinak, a szakértőknek a véleményét, odafigyelt a szociológusok és szociográfusok adataira és következtetéseire; ő még hosszú távú stratégiákban gondolkodott a felemelés és javítás horizontján. Nemcsak sziklaszilárd volt, amint ezt sokan legjellemzőbb erényének tartják, hanem – bölcsessége és műveltsége mellett – okos is.”

*„Az igazság védelmében és a szeretet szolgálatában
az üldöztetés és börtön nem szégyen, hanem dicsőség.”*